



Σχετικά με τον βομβαρδισμό του Κέντρου Πολιτισμού
Αλ Μισάλ το 2018

ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ & ΕΝΝΕΑ ΠΥΡΑΥΛΟΙ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΛ-ΜΙΣΑΛ, ΓΑΖΑ
ο μονόλογος του ΑΛΙ ΑΜΠΟΥ ΓΙΑΣΙΝ

Translation of **ALI ABU YASEEN**'s in Modern Greek
by the HELLENIC THEATRE/DRAMA & EDUCATION NETWORK (TENet-GR)



www.TheatroEdu.gr

ARTISTS ON THE FRONTLINE www.artistsonthefrontline.com / THE FREEDOM THEATRE www.thefreedomtheatre.org

ΑΛΙ ΑΜΠΟΥ ΓΙΑΣΙΝ

ΗΘΟΠΙΟΣ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ & ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

**ΣΥΝΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΑΛ ΜΙΣΑΛ ΓΑΖΑ**

Εκείνη την ημέρα είχαμε παράσταση
στο Κέντρο Πολιτισμού Αλ Μισάλ,
στη Γάζα.

Στο έργο έπαιζαν και δεκατέσσερα
κορίτσια: είχε θέμα τα δικαιώματά
τους.

Ξαφνικά, μας τηλεφώνησαν από το
Αναπτυξιακό Πρόγραμμα των
Ηνωμένων Εθνών και μας έδωσαν εντολή να ακυρώσουμε την παράσταση, χωρίς να μας
πουν τον λόγο.



Σταματήσαμε την πρόβα και στείλαμε τους πάντες στα σπίτια τους. Πρώτη φορά στη ζωή
μου ανέβαλα παράσταση.

Πήγα σπίτι. Οι Ισραηλινοί άρχισαν να βομβαρδίζουν τη Γάζα. Η πόλη σειόταν από τους
πυραύλους.

Οι βόμβες έπεφταν κοντά στο θέατρο. Φοβόμουν ότι θα πάθαινε ζημιές το Κέντρο
Πολιτισμού, ότι θα έσπαγαν τα τζάμια, ότι θα έπεφτε το σκηνικό του έργου.

Ντύθηκα και βγήκα έξω.

Περπάτησα μια απόσταση 200 μέτρων· μαυρίλα παντού απ' τον καπνό και τη σκόνη, σαν να
ήταν νύχτα, δεν έβλεπες το δάχτυλό σου.

Όσο πλησίαζα, άρχισα να βλέπω πιο καθαρά.

Το θέατρο είχε καταστραφεί... ολοκληρωτική καταστροφή. Τίποτα. Το σχήμα του κτηρίου είχε εξαφανιστεί ... το Κέντρο Πολιτισμού δεν υπήρχε πλέον, είχε γίνει μια τρύπα... ένα εξαώροφο κτίριο είχε μετατραπεί σ' έναν διώροφο υπόγειο κρατήρα.

Πώς έγινε αυτό;

Τα σκηνικά των έργων, τα κοστούμια που είχα σχεδιάσει, οι ελπίδες μου, τα όνειρά μου και η εξαντλητική προσπάθεια να καταρρέουν μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο.

Στέκομαι εκεί και οι σκέψεις σκάνε στο κεφάλι μου σαν κύματα, η λύπη μου τρώει την καρδιά, σαν να εξαφανίστηκε όλη η χαρά μαζί με τα εξαφανισμένα σκηνικά.

Πέρασαν από μπροστά μου τα πρόσωπα των νέων που έκανα μαζί τους θέατρο, το γέλιο των παιδιών που είχε τώρα πια αφανιστεί.

Μέχρι και αυτή τη στιγμή δεν μπορώ ακόμα να πιστέψω ότι το θέατρο εξαφανίστηκε μαζί με τα δεκατέσσερα χρόνια της δουλειάς μας, μέσα σε μια στιγμή και εννέα πυραύλους.

Το θέατρό μας είχε γίνει θεατρική φλόγα, οπότε το έκλεισαν.

Μετά τον βομβαρδισμό κάνουμε αρκετές παραστάσεις στα ερείπια.

Το θέατρο είναι κομμάτι μας κι εμείς ως καλλιτέχνες συνεχίζουμε είτε μέσα σε κτίριο... είτε όχι ... Θα κάνουμε θέατρο πάνω στα δέντρα, στη θάλασσα, κάτω απ' το νερό...

Έχουμε δημιουργήσει καλλιτέχνες και θα παραμείνουμε καλλιτέχνες.

(Μετάφραση από τα αγγλικά: Τζένη Καραβίτη και Ιωάννα Λιούτσια 2023)
(Επιμέλεια κειμένου : Ανατολή Κιρπουίκη)